

[Knud Jespersen.]

stadig de unge, børnene, de ældre, de syge, der skal betale? Er det dem, der har fremkaldt krisen i kapitalismen? Jeg vil bede statsministeren om undtagelsesvis også at svare på denne side af sagen.

Jeg vil også gerne vide, om man fra tingets talerstol vil dementere usandheden om de forfærdelige lønomkostninger, der skulle være skyld i arbejdsløsheden, eller dokumentere, at vores beregninger af lønandelen er forkerte.

Finanslovsforslaget viser en række andre kendsgerninger omkring kapitalismens krise og de partiers politiske krise, der knytter deres tilværelse til kapitalismens system. I de sidste 2 år er der sket en relativ halvering af statens udgifter til boliger. Det er årsagen til den store ledighed, og det er årsagen til de høje huslejer. De meget opreklamerede nedsættelser af trækprocenten betyder to konkrete ændringer: velhaverne vil få godt af skattelettelserne, mens de mange vil få dobbelt restskat næste år, idet kasseunderskudet antagelig bliver på 6½-7 mia kr. Og på toppen heraf skal der så foretages en række sociale nedskæringer, og samtidig vil regeringen fastfryse de nuværende og for lave folke- og invalidepensioner.

Men ét sted skal der ikke foretages nedskæringer, og det er som sædvanlig på militæret. Det ulykkelige forsvarsforlig kan føre med sig, at der skal bruges milliarder på nye flyndkøb. Dette forsvarsforlig har været både dyrt, farligt og tåbeligt. I det seneste år, hvor man tog fra børnene, forlangte begrænsninger i uddannelse, fratog bygningsarbejderne retten til at bygge boliger, gav den samme regering rundhåndet til oprustningen omkring 1.000 mill. kr. til panservåben, til forskelligt elendigt materiel, der på den ene eller den anden måde står og ruster op rundt omkring i Danmark. Militarismens ødelæggende virkninger i en sådan tid kan vel anskueliggøres med dette: hvad kunne vi ikke have givet vores værdiskabende folk for de 1.100 mill. kr.? Men det ville regeringen og dens partnere jo ikke have med at gøre. I den sag har man fredet. Militæret skal have, hvad det forlanger. Oprustningen må gå sin gang, og næste år skal der bruges endnu mere, om man får magt, som man har agt.

Vi vil på samme måde som ved sidste fi-

nanslov stille ændringsforslag, hvis mål er at omfordele byrderne, så de rige kommer til at betale, og samtidig demokratisere ydelserne, så der bliver tale om social tryghed for de svageste i vort samfund.

Kapitalismens krise kan som sagt ikke løses under kapitalismen, men et flertal i folketinget kan enten sende regningen for en forkert politik, eller hindre den i at blive fremsendt, til forbrugerne og til skade for beskæftigelsen.

Dér, hvor vi vil sætte ind, er for at inddrage de gigantiske værdistigninger, som findes i jord og fast ejendom. De reelle værdistigninger er for tiden ca. 1½ mia kr. pr. måned, og de belånes som bekendt. Vi vil have al faktisk fortjeneste beskattet, således at de milliarder, der undrages beskatning, fortrinsvis af velhaverne, bliver underkastet beskatning. Og så vil vi, at der tages fat på en ned- og afrustningspolitik, der sikrer det danske folk mod en fortsat militær galskab.

Ad den vej kan der åbnes for helt nye økonomiske kilder til gavn for et flertal i vort folk. Det kan betyde, som vi har anvist, at folkepensionsalderen kan nedsættes og pensionen hæves til 2/3 af gennemsnitsindtægten. Det ville være en hårdt tiltrængt hjælp, og det kan frigøre en lang række mennesker, der er udslidt af racet under kapitalismen, så der bliver nye arbejdspladser til hundredtusinder. Det er en social, det er en økonomisk og demokratisk forsvarlig måde at kæmpe på for beskæftigelse og sociale forbedringer på samme tid. Vi kan også gennem en sådan omfordeling få skatterne ned, således at de første 40.000 kr. kan blive skattefrie uden sociale begrænsninger, og vi kan få momsen helt afskaffet på fødevarer, medicin og byggematerialer.

Alt dette betyder jo, som man efterhånden har anerkendt hos et flertal, at købekraften vil blive udvidet. En udvidelse af købekraften vil gavne beskæftigelsen, og det må vel også efterhånden være gået op for regeringen, at det simpelt hen er en nødvendighed netop nu. Det mål, vore ændringsforslag til finanslovsforslaget har, er at forme en økonomisk politik, der giver omsorg for mennesket forrest. Derfor skal ikke alene købekraften udvides, men også alle de sociale angreb vises tilbage.

Hvad er resultaterne af den førte politik? Selv regeringens mest veltalende mini-